

РЕШЕНИЕ

№534

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 юли 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№444** по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по **касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ (Д „ИТСО“) - София** против решение №74 от 13.03.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1969 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №23-000028 от 12.11.2013 г. на Директор на Д „ИТСО“ издадено срещу „ЕКОГРУП-66“ ЕООД, ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр. П***, представлявано от Р. В. Л.***, с което за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на дружеството, в качество „работодател“, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв.

Жалбоподателят и административнонаказващ орган твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, като постановено в нарушение на процесуалния и материален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция, като единствено бланкетно и без да конкретизира твърди, че не се обсъдени правилно събраните по делото писмени и гласни доказателства, което е довело до погрешни фактически и правни изводи. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на районния съд и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „ЕКОГРУП-66“ ЕООД, гр. Перник пред съда не изпраща представител. В писмен отговор приложен по делото, възразява срещу касационната жалба, пледира за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция, излага доводи за липса на установени в производството по налагане на административно наказание факти и обстоятелства, водещи до извод за осъществен състав на нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, както и излага доводи за липса на мотиви относно размера на наложеното административно наказание. Моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото

и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел от фактическа страна, че на 01.10.2013 г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – пункт за събиране на неопасни отпадъци, находящ се в гр. Перник, стопанисван от настоящия ответник, инспектори от Д „ИТСО“ – София заварили на място в обекта да приема отпадъци лицето В. Т.***. В предоставена ѝ от инспекторите декларация-образец във връзка с правомощията на контролните органи по чл. 402 от КТ, Т.*** вписала, че работи като „приемчик“ с работно време от 08:00 до 17:00 часа, с дневна почивка от един час и почивни дни в седмицата – събота и неделя, срещу възнаграждение от 320 лв., като в графата за писмен трудов договор вписала, че няма такъв. При извършване на последвала документална проверка на 04.10.2013 г. дружеството не представило писмен трудов договор, сключен със завареното в обекта лице. За констатациите във връзка с проверката е съставен протокол, връчен на представляващия дружеството управител, като измежду изводите на проверяващите се съдържа и заключение за липса на уреждане като трудови, на правоотношенията по предоставяне на работна сила с лицето В. Т.***. За така установеното на 04.10.2013 г., със съставяне на акт за нарушение срещу „ЕКОГРУП-66“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, извършил служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, приел същото за проведено при съобразяване с правилата на ч. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН досежно съдържанието на акта и издаденото въз основа на него НП, както и при липса на допуснати в хода на производството съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на наказателното постановление, поради което е разгледал спора в неговото същество.

С оспореното решение по същество съдът е приел, че по делото, въпреки че сред материалите по преписката не се съдържат данни в хода на производството наказаното лице да е оспорило констатациите на проверяващите за наличие на неуредени като трудови правоотношения по предоставяне на работна сила с лицето Т.***, представеното по делото заверено копие на договор от 30.09.2013 г., сключен на основание чл. 235 от КТ, разколебава изводите за характера на отношенията между наказаното дружество и Т.***. Районният съдия е приел, че въпреки етапа на представяне на посочения документ – едва в хода на съдебното следствие, несвоевременното му представяне в производството до издаване на процесното наказателно постановление не е основание за отхвърляне на доказателствената му стойност. Представения договор е приет за относимо към спора доказателство и е обсъден съвкупно с останалите материали. Като резултат от това районният съдия е стигнал до заключението, че по делото не е безспорно установено и доказано към момента на проверката Т.*** да е имала качеството работник, престираля труд при наличието на елементи на трудово правоотношение, като е приел договора за обучение за факт към момента на проверката. С тези мотиви районният съд е отменил процесното наказателно постановление.

Настоящият съдебен състав не споделя съображенията на първата съдебна инстанция.

Изводите за липса на установеност в момента на проверката Т.*** да е предоставяла работна сила по смисъла на КТ не кореспондират с доказателствата, събрани и приобщени по делото. Касационният състав намира твърдението на

наказаното лице, че към момента на проверката Т.*** е била страна по договор за квалификация, за което е предоставен на съда договор, по чл. 235 от КТ, за квалификация с лице, което не работи, за защитна теза, „подкрепена“ с очевидно изготвен единствено за целите на производството договор, без да намира опора в събраните във връзка с делото доказателства.

Без да е част от процесуалните действия в производството по налагане на административно наказание, в протокола за извършената проверка, съставен от длъжностни лица в Д „ИТСО“, са отразени четири нарушения, едно от които и това, повод за образуване на настоящото административнонаказателно производство, а именно, че дружеството не е уредило като трудови правоотношенията по предоставянето на работна сила с Т.***, като не е сключило в качеството си на работодател по смисъла на КТ трудов договор в писмена форма с лицето. Протоколът е връчен на работодателя, като е подписан лично от представляващия дружеството управител без възражения. По своя характер този протокол е официален свидетелстващ документ, който притежава обвързваща съда материална доказателствена сила – да приеме, че удостоверените от длъжностните лица факти са се проявили именно по начина и към момента, посочен в документа. Констатациите в протокола не са оборени. На свой ред, от представеното едва пред съда писмено доказателство, представляващо договор за обучение, не може да се направи извод, че към момента на проверката същият е съществувал. Въпросният договор, като частен документ, отразяващ изгодни за наказаното лице - страна по същия, факти и без достоверна дата, по отношение на трети спрямо договора лица, по смисъла на чл. 181 от ГПК, притежава само формална доказателствена сила - относно неговото авторство и съдържащите се в него волеизявления, но не и относно момента на неговото подписване. Правилно районния съд е приел като доказателство този договор, независимо от момента на неговото представяне като доказателство, но неправилна е преценката, дадена на същия на съществуването му към момента на извършване проверката на място в обекта на дата 01.10.2013 г. – факт от изключително съществено, основно значение за настоящия спор.

Според настоящия състав данните в попълнената от Т.*** справка кореспондират с отразеното в протокола от проверката, като същевременно сочат на наличие на множество елементи, част от характеристиката на трудовите правоотношения. Последното, съвкупно с липсата на представяне пред компетентните органи до момента на издаване на НП на друг достоверен документ относно характера на отношенията с лицето, заварено да работи в обекта, а и обсъдения по-горе представен постфактум и с недостоверна дата договор за обучение, води на извод за правилност на заключенията на административнонаказващия орган. Това следва и от непоследователните и свързани със защитната теза на наказаното лице обяснения на Т.***, която дава противоречиви и непоследователни обяснения относно вписаното от нея в декларацията. Говори за вписване в декларацията на данни относно бъдещи уговорки, което не кореспондира с търсените в декларацията факти, които ясно е прочела.

Поради гореизложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, подлежи на решаване по същество.

При безспорно установените факти следва да се приеме, че актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения на процедурата по налагане на административно наказание. Не се констатираха пороци, които да са основание за отмяна на НП. В него обаче липсват изложени мотиви, относно определяне размера на наложеното административно наказание. При съобразяване нормите на чл. 27 от ЗАНН, предвид тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, и при спазване целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН, наложената санкция следва да бъде определена в минималния предвиден в КТ размер - 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК **Административен съд – Перник, касационен състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №74 от 13.03.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1969 по описа на съда за 2013 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №23-000028 от 12.11.2013 г. на Директор на Д „ИТСО“, издадено срещу „ЕКОГРУП-66“ ЕООД, в качество на работодател, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. П., представлявано от Р.В. Л. ***– управител, като **ОПРЕДЕЛЯ** размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/П/

ЧЛЕНОВЕ:/п/ /п/